

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Aleny Pavlíčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **M. K.**, státní příslušník Ukrajiny
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2017, čj. MV-101796-5/SO-2014

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2017 (dále jen jako „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen jako „ministerstvo“) ze dne 27. 5. 2014, čj. OAM-54840-24/DP-2011, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a

Shodu s prvopisem potvrzuje:

- o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen jako „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tedy z důvodu neplnění účelu pobytu.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující, pro věc podstatné skutečnosti.
 3. Žalobci bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě s platností od 13. 9. 2009 do 12. 9. 2011.
 4. Dne 25. 7. 2011 požádal žalobce o prodloužení povolení za účelem podnikání – účast v právnické osobě. K žádosti doložil výpis z obchodního rejstříku na společnost OY – BIL spol. s r.o., IČO: 24829561, v níž je zapsán od 29. 3. 2011 jako jednatel, spolu s dalšími cca 20 osobami, a smlouvu o výkonu funkce jednatele v této společnosti ze dne 1. 5. 2011.
 5. Ministerstvo přípisem ze dne 7. 1. 2014 vyzvalo žalobce k doložení dokladu prokazujícího účel pobytu, jelikož vyjádřilo pochybnosti o účasti žalobce na podnikatelské činnosti společnosti. Žalobce k tomu doložil rozvahu společnosti ke dni 31. 12. 2012, přiznání k dani z příjmů společnosti za rok 2012 vč. příloh a výkaz zisků a ztrát ke dni 31. 12. 2012. S žalobcem byl dne 28. 2. 2014 proveden výslech, při němž žalobce uvedl, že společnost OY – BIL spol. s r.o. se zabývá stavebnictvím, kdy staví bytový dům, jeho náplní činnosti pro společnost je jednat s mistry na stavbě a zajišťovat, co potřebují, neví, jakou má společnost právní formu, a společnost s ručením omezením znamená, že ručí pouze za práci, kterou udělají, dostává plat za práci jako zaměstnanec i jako jednatel ve výši 8 500 Kč, z funkce jednatele je jeho právy a povinnostmi přijít na stavbu a domluvit se s chlapem a mistrem, co potřebují, za společnost žádné smlouvy kromě smlouvy o výkonu funkce nepodepsal, nemá přístup k firemnímu účtu a neví výši zisku společnosti za minulé období, ale byl malý.
 6. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 27. 5. 2014 byla žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu zamítnuta. Ministerstvo dospělo k závěru, že jak vyplynulo z výsledku žalobce, činnost jednatele ve smyslu uzavřené smlouvy o výkonu funkce nevykonává a nemá o ní základní znalosti. Z rozhodnutí Úřadu práce o povolení k zaměstnání a výpovědi žalobce vyplynulo, že pracuje jako zaměstnanec, deklarovaný účel pobytu jako statutární orgán tedy neplní. Proto ministerstvo rozhodlo o zamítnutí žádosti dle § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
 7. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že byl nejen jednatelem společnosti OY – BIL spol. s r.o., ale měl i pracovní povolení k činnosti v této společnosti, a v současné době žádá o změnu účelu pobytu, kdy mu má být vydáno pracovní povolení na spol. VO.MP CZ družstvo, proto žádá o individuální přístup, je spolehlivý, pracovitý a ukázněný, do rozporu se zákonem se nedostal vlastní vinou a v ČR je od r. 2001.
 8. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí ministerstva potvrdil. Konstatoval, že jednatelem přísluší ve smyslu § 134 obchodního zákoníku obchodní vedení společnosti, což zahrnuje zejména řízení společnosti, tedy organizování a řízení podnikatelské činnosti společnosti, rozhodování o obchodních záměrech, řízení zaměstnanců apod., jednatelem přísluší jednat jménem společnosti navenek a je jeho povinností zajistit řádné vedení evidence a

účetnictví, vést seznam společníků a informovat společníky o záležitostech společnosti. Z výpovědi žalobce však plyne, že jeho činnost nelze považovat za výkon podnikatelské činnosti jako jednatele společnosti ve smyslu § 134 a § 135 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. Žádost žalobce byla podána za účelem podnikání – účasti v právnické osobě, nikoli zaměstnání, a udělení povolení k dlouhodobému pobytu je podmíněno plněním účelu povoleného pobytu. Neplněním účelu pobytu jsou dány důvody pro jeho zrušení, resp. neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, jak plyne i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. Navíc z podkladů neplyne, že by měl žalobce pro společnost OY – BIL spol. s r.o. pracovní povolení, jelikož žalobce předložil pracovní povolení pouze pro spol. MP LUŽANA s.r.o. K námitkám ohledně toho, že je žalobce spolehlivý, pracovitý a ukázněný jedinec, žalovaný uvedl, že k aplikaci § 174a zákona o pobytu cizinců, tedy posuzování přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života může dojít jen tehdy, pokud některé ustanovení povinnost zkoumat tyto dopady správnímu orgánu ukládá. Při aplikaci § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců není tato zákonná povinnost uložena a k uvedeným námitkám tak nelze přihlídnout.

II. Obsah žaloby

9. Žalobce nejprve namítl, že správní orgány porušily § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „správní řád“), jelikož nezjistily stav věci, o němž nejsou významné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, a neopatřily si dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu. Žalobce poukázal na to, že není pravdou, že by na území ČR neplnil účel pobytu, a to že není jednatelem společnosti OY – BIL spol. s r.o. Žalobce fakticky pracoval pro společnost na pozici jednatele, žalovaný proto nesprávně dovodil, že neplní účel pobytu, jelikož žalobce ve své výpovědi podrobně popsal pracovní činnost nejen samotné společnosti, ale i svou vlastní. V případě žalobce tak prokazatelně nedošlo k porušení zákonných podmínek, což by bránilo vyhovět jeho žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, jelikož popsal konkrétně a přesně, co bylo jeho předmětem činnosti pro společnost a že pro ni fakticky pracoval.
10. Dále žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro porušení § 2 odst. 4 správního řádu, jelikož správní orgány mají rozhodovat tak, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu. Rozhodnutí by mělo zohledňovat soukromé zájmy účastníka správního řízení. Žalobce na území ČR pobývá již řadu let, vybudoval se zde již pevné společenské vazby a vztahy, úspěšně zde podniká a platí daně i související zákonné platby. Nemá proto zájem se vrátit na Ukrajinu, kde již nemá potřebné zázemí ani důvod nadále žít. Správní orgán se tak měl v napadeném rozhodnutí zabývat i přiměřeností zásahu tohoto rozhodnutí do soukromého života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, což se však v potřebném rozsahu nestalo.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
12. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že činnost žalobce nelze považovat za výkon podnikatelské činnosti jako jednatele společnosti OY – BIL spol. s r.o. ve smyslu obchodního zákoníku. Provedením výsledku byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci,

o němž nejsou důvodné pochybnosti. Spisový materiál obsahuje dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti z důvodu, že žalobce neplní účel pobytu.

13. K námitce absence posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalovaný konstatoval, že k němu může dojít jen tehdy, pokud některá ustanovení zákona správnímu orgánu v konkrétním případě povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí ukládá. Při aplikaci § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců není stanovena povinnost tuto přiměřenost dopadů posuzovat.
14. Dále žalovaný podotkl, že žádost byla podána za účelem podnikání, nikoli zaměstnání. Udělení povolení je podmíněno plněním účelu pobytu, např. studium, zaměstnání, podnikání apod. Neplněním deklarovaného účelu pobytu jsou dány důvody pro zrušení, resp. neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, jak plyne z ustálené správní judikatury.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen jako „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 s. ř. s., neboť oběma účastníkům byla doručena výzva k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání, spolu s poučením, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení této výzvy, má se za to, že souhlas byl udělen, přičemž žalobce s rozhodnutím bez jednání v podání ze dne 2. 7. 2020 souhlasil a žalovaný se k výzvě nevyjádřil.
17. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že žalovaný i ministerstvo nedostatečně zjistili skutkový stav a neopatřili si dostatečné podklady pro to, aby mohli rozhodnout.
18. Dle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců se žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podává ministerstvu. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 46 odst. 3 a 7 vztahují obdobně.
19. Dle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
20. Dle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.
21. Dle § 3 správního řádu, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
22. Dle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

23. Žalovaný shodně s ministerstvem uzavřel, že z výsledku žalobce vyplynulo, že práce, které pro společnost OY – BIL spol. s r.o. vykonával, nenaplňovaly charakteristiku práce jednatele ve smyslu příslušných předpisů. Žalobce proti tomu namítal, že podrobně popsal svou činnost pro společnost, která odpovídala vykonávání funkce jednatele, prokazatelně tak k porušení zákonných podmínek nedošlo.
24. Soud však nemůže s první námitkou žalovaného souhlasit. Předně zdůrazňuje, že správní orgán není povinen ve správním řízení zjišťovat úplnou objektivní pravdu, ale v souladu s § 3 správního řádu a s požadavkem procesní ekonomie zjistit takový skutkový stav věci, o němž již nelze mít důvodné pochybnosti. Žalovaný i ministerstvo tyto zásady správního řízení respektovali, když z obsahu prvostupňového i napadeného rozhodnutí plyne, že ministerstvo v souladu se zásadou ochrany veřejného zájmu zakotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu pojaló podezření, že žalobce neplní účel svého pobytu, a to nevykonává funkci jednatele ve společnosti OY – BIL spol. s r.o. Proto žalobce vyzvalo k doložení relevantní podkladů, a jelikož tyto pochybnosti i po doložení některých dokumentů nadále přetrvávaly, žalobce vyslechlo. Z tohoto výsledku pak učinilo nepochybný závěr, že žalobce ve skutečnosti danou funkci nevykonává. Pokud tedy byl na základě dosavadních shromážděných podkladů, a to zejména výsledku žalobce, zjištěn skutkový stav, o němž nebyly důvodné pochybnosti, nebyli ministerstvo ani žalovaný povinni shromažďovat další podklady a zjišťovat další okolnosti, které by mohly daný závěr zvrátit. Jak konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 8. 2008, čj. 1 Azs 59/2008-53, „*aplikace zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu z roku 2004 (dále jen "správní řád"), podle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je pochopitelně limitována určením rozsahu, v němž je zjišťování skutkového stavu nezbytné pro rozhodování správního orgánu v konkrétním případě. V tomto omezení se projevuje jiná zásada správního řízení, a to zásada procesní ekonomie.*“
25. Pokud žalobce tvrdí, že v řízení byl správním orgánem nedostatečně zjištěn skutkový stav věci a že si žalovaný neopatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, měl by zároveň namítat, že tu jsou k dispozici nějaké další důkazní prostředky, jimiž by skutečný stav věci mohl být řádně zjištěn, a to jak v podaném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, tak ve správní žalobě. Takové důkazní prostředky však žalobce neoznačil a soudu tedy není jasné, čím by měl být skutkový stav, jehož nedostatečné zjištění žalobce namítá, dále doplňován. Pokud totiž žalobce neuvedl žádná konkrétní tvrzení ani žádné konkrétní důkazní návrhy, nelze žalovanému ani ministerstvu vyčítat, že neučinili další skutková zjištění, než která plynula z dosud provedeného dokazování (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2013, čj. 7A 37/2010-39).
26. Soud má z žalobní námitky spíše za to, že žalobce ve skutečnosti zpochybňuje učiněné skutkové závěry a hodnocení důkazů, které ministerstvo provedlo a žalovaný na něj navázal. Ani v tomto však nemůže soud žalobci přisvědčit. Hodnocení důkazů je věcí správního orgánu a je ovládáno zásadou volného hodnocení důkazů, vyjádřenou v § 50 odst. 4 správního řádu. Hodnocení důkazů je myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a hodnota pravdivosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je v dané situaci použít (srov. rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 31. 5. 2005, č. j. 1 Afs 63/2004 - 66). Pokud je takové hodnocení důkazů provedeno řádně, nepřísluší soudu takto získané skutkové závěry měnit. Úlohou soudu je tedy pouze „posoudit, zda správní orgán provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. Správní soudy posuzují mimo jiné i to, zda důkazy před správním orgánem byly provedeny v souladu se zákonem, nebo zda závěry, k nimž správní orgán dospěl, a které vyjádřil v důvodech svého rozhodnutí, mají v provedených důkazech logickou oporu.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009 – 77).

27. Soud pak nemůže skutkovým závěrům nic vytknout, neboť mají logickou oporu v provedeném dokazování, a to zejména výsledku žalobce. Pokud při něm žalobce uvedl, že jeho náplní činnosti pro společnost je jednat s mistry na stavbě a zajišťovat, co potřebují, neví, jakou má společnost právní formu, a společnost s ručením omezením znamená, že ručí pouze za práci, kterou udělají, za společnost žádné smlouvy nepodepsal a nemá přístup k firemnímu účtu, nelze závěr žalovaného i ministerstva, že žalobce ve skutečnosti funkci jednatele ve společnosti OY – BIL spol. s r.o. nevykonává, považovat za nelogický nebo excesivní. Z výsledku žalobce totiž nepochybně plyne, že nemá žádné znalosti o tom, jak společnost s ručením omezeným funguje a jaké činnosti v ní jednatel obvykle vykonává, a že žalobce tyto činnosti ani nevykonává nebo vykonávat nemůže. Uvedené nemůže zvrátit ani to, že žalobce pro společnost skutečně pracuje, neboť má jako účel pobytu povoleno podnikání a nikoli zaměstnání. Soud proto považuje závěry o tom, že žalobce neplní účel svého pobytu, a to účast v právnické osobě, když ve skutečnosti nevykonává funkci jednatele, za řádně odůvodněné a učiněné v souladu s § 3 a § 50 správního řádu. Jelikož tedy žalobce neplnil účel svého pobytu, ministerstvo bylo oprávněno neprodloužit mu platnost povolení k dlouhodobému pobytu, resp. zrušit mu dané povolení dle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
28. První námitku žalobce proto soud shledal jako neopodstatněnou.
29. V druhé žalobní námitce pak žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu, jelikož se správní orgány nezabývaly přiměřeností dopadů rozhodnutí do soukromého žalobce.
30. Žalovaný k tomuto jak v napadeném rozhodnutí, tak ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že zákon, konkrétně § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, takovou povinnost žalovanému ani ministerstvu neukládá, proto se přiměřeností dopadů rozhodnutí do rodinného nebo soukromého života žalobce nemusel zabývat. Soud však tento právní závěr žalovaného nepovažuje za správný. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž není posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života omezeno pouze na ta rozhodnutí, u kterých to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015 – 30, či ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018 – 30). Tato povinnost vyplývá přímo z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované pod č. 209/1992 Sb. (dále jen „Úmluva“), který Českou republiku zavazuje k respektu vůči soukromému a rodinnému životu každého jednotlivce. Přiměřenost dopadu rozhodnutí je třeba ke konkrétní námitce posuzovat i v případě zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (srov. rozsudek

Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019 – 39, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Azs 352/2019 – 33, či ze dne 29. 4. 2020, čj. 1 Azs 76/2020 – 37).

31. Soud nicméně dospěl k závěru, že ze správního spisu ani z vyjádření žalobce nevyplynou žádné podstatné okolnosti, pro které by bylo možné považovat neprodloužení platnosti, resp. zrušení povolení k dlouhodobému pobytu za nepřiměřené. Žalobce pouze uvedl, že je spolehlivý, pracovitý a ukázněný, do rozporu se zákonem se nedostal vlastní vinou a v ČR pobývá od r. 2001, v žalobě pak doplnil, že zde pobývá již řadu let, má zde pevné společenské vazby a vztahy, podniká zde a platí daně i související zákonné platby, nemá tedy zájem se na Ukrajinu vrátit, neboť tam nemá zázemí ani důvod žít. Žalobce však blíže své vazby v ČR nekonkretizoval, a co se týče podnikání, jeho řádné vykonávání již správní orgány ve svých rozhodnutích vyvrátily (viz odůvodnění výše). To, že se dostal do rozporu se zákonem ne vlastní vinou, zákon o pobytu cizinců nezohledňuje a obecně se uplatní zásada, že neznalost práva neomlouvá (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 3 Azs 168/2014- 26). Bylo na žalobci, aby si při žádosti o povolení k pobytu v cizím státě zjistil podmínky, za nichž je takové povolení udělováno, případně aby za tímto účelem vyhledal kvalifikovanou právní pomoc. Ačkoliv tedy může být žalobcova situace z lidského hlediska pochopitelná, z hlediska právního posouzení, tedy optikou zákona o pobytu cizinců, jsou dané skutečnosti při rozhodování správního orgánu irelevantní. Pokud žalobce byl pouze formálně zapsán v obchodním rejstříku, aniž by podnikatelskou činnost skutečně vykonával, dopouštěl se obcházení účelu a smyslu zákona o pobytu cizinců, což je nutno považovat za závažné porušení právních předpisů.
32. Soud tedy uzavírá, že ačkoli žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou, když se nevěnoval dopadům rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, tato vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce nemohlo dojít (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2017, čj. 6 Azs 348/2017-26). I druhá námitka žalobce je tak nakonec neopodstatněná.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Na základě výše uvedeného tedy soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
34. O náhradě nákladů rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žalobce byl v řízení neúspěšný a žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. září 2020

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu